

– Barsilsfarloyvi við lön eigur heilt vist at leingjast. Eg havi tosað við fleiri mammur, ið høvdu ynskt, at tær kundu verið longri heim, og um tær finga møguleikan, so høvdu tær tikið av, sigur Guðri Oddmarsdóttir Larsen

MYND: STEFANI FRIEDRICHS

møguleikan at vera tann, ið leggur dagin hjá barninum til rættis og hjálpir barninum við menningini. Tað er ótrúliga gevandi at vera við til, greiður Guðri frá.

Angri tað ikki eina løtu

Guðri verða mangan spurd, um tað yvirhøvur ber til at liva í Føroyum við einari løn. Tað ber til, hóast man til tíðir má siga nei til ymiskt.

– Tað eru nógv, ið koma til okkara og spyrja, um tað ber til at liva upp á eina løn í Føroyum. Tað ber til, men tað er ein spurningur um raðfesting.

– Hetta er nakað, ið eg og maður mín tosaðu nógv um, men eg angri ikki eina løtu, at vit tóku hesa avgerðina. At vera hjá børnunum er tað týðningarmesta nú. Tá tey vera størri, so kann tað vera, at vit bæði tvey fara at arbeiða fulla tíð, men júst nú, so hava vit valt at raðfesta familjuna, sigur Guðri.

Hennara uppfatan er ikki, at tey vaksnu í familjuni missa nakað stórvegis, orsaka av valinum.

– Eg haldi heldur ikki, at vit hava uppgivið so nógv. Tað ger einki, um man ikki eigur tað nýggjasta nýggja av øllum. Vit hava bara valt at raðfesta øðrvísi, greiður Guðri frá.

Politiska skipanin kann gera meira

Tá samrøðan byrjar at snúgva seg um barsilsskipanina, og hvat politikararnir kunnu gera betri, er Guðri greið. Tær mammur, ið ynskja at vera longri heim hjá børnunum, eiga at fáa møguleikan til tað.

– Barsilsfarloyvi við lön eigur heilt vist at leingjast. Eg havi tosað við fleiri mammur, ið høvdu ynskt, at tær kundu verið longri heim, og um tær finga møguleikan, so høvdu tær tikið av. Talan er um eina so stutta tíð, tá tey eru lítil, og tað er ein tíð, ið man aldrin fær aftur. Tær eru nakrar mammur, ið gjarna vilja skjótt út aftur á arbeiðsmarknaðin, men tær, ið ynskja at vera longri heim, áttu at fingið tann møguleikan, heldur Guðri.

Í Danmark eru kommunur, ið stuðla mammum, ið ynskja at vera longri heima. Tá ein mamman hevur verið heima í eitt ár við løn, rinda kommunurnar 3.500 til 5.000 krónur um mánaðin í eitt ár aftrat. 3.500-5.000 krónur er kostnaðurin, ið kommunurnar hava fyri hvørt barn á stovni. Eina slíka skipan hevði Guðri ynskt, at føroysku kommunurnar tóku til sín.

– Talan er um somu upphædd, ið tað kostar kommununi at hava eitt barn á stovni. Til ber at søkja um tann stuðulin, og so stuðlar kommunan tær at ganga heima við barinum í eitt ár aftrat aftaná barsilsfarloyvið er liðugt, heldur enn at gjalda stovnsplássíð. Tað er ikki lætt at bógva í Føroyum við ongari løn. Her er dýrt at liva, so ein slíkur stuðul hevði verið kærkomin, heldur Guðri.

Harumframt skipa donsku kommunurnar fyri sokallaðu spælistovum, har mammur savnast við børnunum.

– Eg sakni eitt slíkt tilboð, ið mær vitandi ikki finst í Føroyum, sigur Guðri Oddmarsdóttir Larsen at enda.